

[Ritt Bjerregaard]

gal retning. Det forekommer os, at regeringens bemærkninger er løse og luftige, og at man skulle have koncentreret kræfterne om den betænkning, der rent faktisk foreligger på dette område.

I samme retning går vores undren over, hvad regeringen mener med de nye ældreuddannelser.

Hvad angår lærlinge- og EFG-uddannelserne i forhold til hinanden, accepterer vi ikke, at man nu vil lægge yderligere vægt på lærlingeuddannelserne. Vi mener, regeringen må acceptere den lovgivning, som i hvert fald partiet venstre har et stort medansvar for.

Vi har undret os lidt over, at regeringens udspil skal kunne kaldes en forstærket indsats, sådan som dagsordenen jo pålagde regeringen at komme med det. Vi har svært ved at se, at det ikke er et lavere ambitionsniveau end det, der hidtil har været flertal for i folketinget, men det får vi lejlighed til at konstatere i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Vi ønsker spørgsmålet om forsøgsmaterne afklaret hurtigt. Vi mener, det er nødvendigt med hurtige initiativer på dette område. Vi håber, at regeringen selv vil lægge op til afklaringen. Vil den ikke det, så vil socialdemokratiet tage et initiativ på dette område.

Med denne korte gennemgang, som vi i den efterfølgende debat vil følge op, skal jeg slutte med at sige, at vi med udgangspunkt i vort eget garantiforslag meget gerne på baggrund af regeringens redegørelse ser frem til et hurtigt og et aktivt og et konstruktivt udvalgsarbejde.

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg skal kommentere en række af de overvejelser, regeringen har gjort sig om lære- og praktikpladser, som på tryk giver sig ud for noget mere, end de egentlig er rent indholdsmæssigt. Dette understreges af, at regeringen i opremnsningen af sine overvejelser ikke fremkommer med ét eneste forslag, der er så konkretiseret, at man kan sige, om der vil blive tale om lovændringer eller administrative ændringer i fremtiden.

Det mest konkrete angående lære- og praktikpladser er, at regeringen bebuder en række nye TV-produktioner gennem de såkaldte OBS-udsendelser i fjernsynet, som

åbenbart er blevet regeringens yndlingsprogram. Det er ganske udmærket, men oplysning gør det ikke alene. Hertil kommer, at regeringens overvejelser ikke er tilstrækkelige efter vor opfattelse. Regeringen går uden om nogle ganske væsentlige strukturproblemer, f.eks. behovet for nye uddannelser, for i stedet at prioritere andre påståede problemer på en måde, de ikke gør sig fortjent til.

Det gælder redegørelsens ord, hvor man for 117. gang påstår, at opretholdelsen af både mesterlære og EFG afhjælper problemerne, selv om det er åbenbart, at overgangen til ét fagligt uddannelsessystem, EFG, ville kunne lette planlægningen fremover og derved afhjælpe en mængde pladsproblemer. Det samme gælder den meget højt prioriterede påstand om, at der stadig væk findes nogle forfærdelige barrierer i administrationen af godkendelse af nye uddannelsessteder.

Vi er naturligvis enige i regeringens synspunkt om, at en kombination af virksomheder, der hver for sig er for ensidige til at kunne godkendes, skal kunne ske for at oprette nye pladser. Men vi har også forstået, at LO og Dansk Arbejdsgiverforening allerede har udarbejdet et forslag desangående, at de juridiske problemer skulle være klaret, og vi undrer os derfor noget over, at regeringen ikke i sin redegørelse fremkommer med noget mere konkret på dette område.

Generelt må vi sige, at der sidste år skete en så kraftig opstramning af administrative regler og procedurer i forbindelse med martsykkens gennemførelse, at det er svært at se voldsomme muligheder for nye opstramninger, men måske er det slet ikke det, regeringen vil. Den taler om – med et citat fra redegørelsen – en »oplødning af de krav, der stilles til virksomhederne, for at de kan blive godkendt som uddannelsessteder«.

Hvad ligger der i det? Ligger der deri, at enhver brugtvognsforhandler fremover skal kunne påtage sig retten til at uddanne unge fagligt? Vi har jo allerede set, at flere borgerlige politikere, bl.a. fru Karen Højte Jensen, har udtrykt stor sympati for at tilkende diverse ostebutikker og grønhandlere ret til at uddanne fagligt, selv om de faglige udvalg, der består af både arbejdsgivere og arbejdstagere, siger nej. Hvis det er noget sådant, regeringen vil og har i tankerne, er der for os at se ikke tale om nogen reel løsning af prak-